

Sajovic R.: Pojasnila k tolmačenju § 13 Stz. Vuković M.: Prevozni ugovor. Branković S.: Pravne pretpostavke i notorne činjenice. Leposavić J.: O uticaju mirovanja na postupak po tužbama zbog smetanja poseda po novom Grpp. Lentgold L.: Nekoliko reči o protestu menice zbog neisplate. Franić I.: Uvjerjenja opštine po z. o zaščiti zemlj. Blagojević B.: Da li je pitanje moralnosti ugovora pravno ili faktično pitanje. Rančić M.: O primeni § 122 Stz. Čubinski M.: Kvalifikovane i privilegisane forme krivičnih dela. Petrović B.: Odnos izmedju propisa čl. 89 Z. o št. i § 86 Kz. s obzirom na rok za podizanje privatne tužbe za krivična dela izvršena putem štampe. Paradjanin M.: Sastav krivičnog veća kod okružnog suda po § 75 Kp, kada su u pitanju krivci stariji maloletnici. Markov I.: Kada jemstvo postaje slobodno? Tauber L.: Nacionalizacija i konfiskacija imovine filijala privatnih banaka van Sovj. Rusije. Vesel J.: Misli prilikom Medjunarodnog kongresa advokata u Dubrovniku. Marković T.: Kritika neograničene dozvole dokaza svedocima u novom Grpp.

Razne vesti.

Osebnе vesti: Nastopna predavanja na ljubljanski juridični fakulteti so imeli privatni docenti: apelacijski sodnik dr. Sajovic Rudolf: Nove smeri v razsodnem postopku (6. novembra 1933), namestnik viš. drž. tožilca dr. Munda Avgust: Kako učinkuje privolitev oškodovanca na protipravnost kaznivih dejanj zoper življenje in telo (7. novembra 1933), odvetniški kandidat dr. Kušej Gorazd: Moderna država in načelo delitve oblasti (15. novembra 1933). — Pri direkciji pošte v Ljubljani so postavljeni za višje svetnike: dr. Lebar Joško, Matjašič Miroslav, dr. Vagaja Anton, dr. Janžekovič Franc, Lamut Ivan. — Odvetniško pisarno so otvorili Kapus Vladiboj v Mariboru in Stante Jernej v Celju. Izvrševanju odvetništva so se odpovedali Farkaš Ljudevit (Maribor), dr. Skaberne Franc (Ljubljana) in Zdolšek Anton (Celje). — Umrli so starešina sres. sod. Romold Ivan, sreski podnačelnik Pezdnič Franc, upok. sodni svetnik in bivši odvetnik dr. Mulej Anton.

Shodi slovanskih pravnikov v Bratislavi v dneh od 8. do 10. septembra 1933. Letošnji septembrski dnevi so za slovanske pravnike in pravno vedo posebno pomembni. Zbralo se je več stotin pravnikov skoro vseh slovanskih narodov (izostali so ruski, tako sovjetski kakor oni iz emigracije in ukrajinski), da so zborovali in razpravljali o perečih splošnih pravnih vprašanjih in obenem tudi o stanovskih, vselej pa in tudi pri stanovskih s pogledom na sožitje slovanskih držav. Niso bili doseženi v vseh vprašanjih dokončni sklepi, tudi kjer je prišlo do sporazuma, pomenja ta največkrat le teoretski uspeh. Toda ne more se zanikati, da bodo sprejeti sklepi podlaga poznejšim praktičnim uspehom, katerim smo se s temi zborovanji brezdvomno približali. Pred kongresom slovanskih pravnikov samih so imeli sestanke slovanska pravniška mladina, profesorji slovanskih univerz, slovanski sodniki in odvetniki.

A. Dne 8. septembra dopoldne je zborovala v avli bratislavske univerze slovanska pravniška mladina. Shodu je predsedoval dr. Knap ek.

Po pozdravnih govorih je predaval prof. Hilarowisz (Varšava) o razmerju znanstvenega dela v seminarjih nasproti znanstvenemu udejstvovanju v dijaških društvih. Sestanek se je nadaljeval tudi popoldne in je bilo sklenjeno, da se ustanovi »Zveza slovanskih mladih pravnikov. Za Jugoslovane je govoril ob tej priliki sodniški pripravnik Ciril Golouh (Ljubljana).

B. Istega dne popoldne so se sestali profesorji pravniških slovanskih fakultet. Predsednik dekan dr. R. Horna (Bratislava) je izvajal, da sodelovanje slovanskih pravnikov doslej ni bilo vedno intenzivno in da so sprejemali slovanski pravniki čisto raje izsledke tujega sveta kakor sorodnih narodov. To nezaupanje in podcenjevanje v lastno sposobnost je treba premagati. Predvsem pa je treba, ako naj imajo pravniški shodi tudi praktične uspehe, da se zblížajo najprvo pravne vede slovanskih držav, nakar bo šele moči pristopiti k zblízanju pravnih sistemov slovanskih držav. Zatem se je debatiralo (Kutrzeba, Dolenc, Frank, Busch), ali naj se osnuje mednarodno društvo univerzitetnih profesorjev ali naj zadostuje samo idejno združenje. Do končnega sklepa zaradi pomanjkanja časa ni došlo, prevladovala je pa zadnja zamisel kakor tudi, da naj se združijo samo profesorji pravniških fakultet.

C. Tudi istega dne, 8. septembra popoldne se je vršilo zborovanje sodnikov iz slovanskih držav. Shod je otvoril protektor dr. Vladimir Fajnor, predsednik najvišjega sodišča v Brnu in urednik »Pravnega Obzora«. Zatem so pozdravili shod Karel Pražak (Brno), Rusomir Janković (Beograd) in Nikola Georgiev (Sofija). Na programu je bilo predavanje, ki ga je imel senatni predsednik Henrik Vácha (Brno): »Sodnik v modernih državah.« Predavatelj je izhajal iz stališča, da je sedaj mnogo več dela na sodiščih, ker so dosegle široke mase poleg pravne tudi stvarno enakopravnost pred njimi. Na drugi strani pa se je povečala tudi moč sodnika tako v kazenskem pravu, kjer naj ne izreka več trdno določene kazni, marveč kaznivemu delu primerno, v civilnem s proširjenjem svobodnega preudarka, povsod pa zbog uporabe novih nejasnih in protislovnih zakonov, kjer mora sodnik vzlic vsemu izreči sodbo. Potem je predavatelj opisal nevarnosti, ki prete vestnemu sodniku v moderni državi od strani političnih strank. Tudi sodniku se ne sme zabraniti politično udejstvovanje, a pri opravljanju sodniške oblasti mora ostati nad strankami. Zoper izkoriščevanje sodstva s strani političnih strank v svoje namere je priporočal, da se zajamči popolna sodniška neodvisnost, stalnost in nepremestljivost, zlasti da preko predloga sodnega senata ne more postati nihče sodnik, da se ustanovi posebno »ustavno sodišče«, ki bo ščitilo ustavnost zakonov, zatem s podelitvijo neodvisnosti tudi državnim tožilstvom in s pojačanjem osebne odgovornosti njih šefov. Vse te mere pa seveda zahtevajo znanstveno izobraženih sodnikov, kar mora imeti na drugi strani za posledico primerno nagraditev. Na shodu je bila sprejeta naslednja resolucija: »Sodniki slovanskih držav izjavljajo, da bodo kakor doslej delovali z vso silo, da se zavaruje nepristransko in neodvisno pravosodstvo, čigar potrebo in naravo kot temelj in varnost vsake pravne države je poudarjati v današnji nemirni dobi v povečani meri. S tem prepričanjem se pridružujejo dejanskemu skupnemu delu v nadi, da bo rodilo njih skupno delo dober sad tako v pogledu njih ugleda kakor tudi vsega pravosodstva in da bodo s tem koristili vsem državam in človeštvu

vobče. Prepuščajo pa svojim strokovnim organizacijam, da izdelajo program za skupno delo in ga izvedejo v duhu današnjega shoda.«

D. Dne 9. septembra je bil otvorjen v bratislavskem gledališču prvi shod pravnikov slovanskih držav (PSPSD). Otvoritvi je prisostvovalo okrog tisoč pravnikov. Vsled bolezni odsotni predsednik shoda dr. Kazimir Kumaniecki je otvoril kongres z nagovorom po radiju. Za njim sta pozdravila shod dr. Bobčev (Sofija) in dr. Arandjelović (Beograd), ki sta shodu izmenoma predsedovala. Po ostalih pozdravnih govorih so se konstituirale takoj sekcije za posamezne referate. Te so delovale ob najširši navzočnosti in intenzivnem sodelovanju velikega števila pravnikov dne 9. popoldne do večera in dne 10. septembra celo dopoldne, nakar se je vršila v nedeljo popoldne, dne 10. septembra, zaključna seja v veliki dvorani redute. Vse resolucije, ki so jih predložile sekcije, so bile soglasno sprejete. Nato je bil na predlog dr. Horne sprejet pravilnik kongresa slovanskih držav. Obenem so bili zbrani za častne predsednike naslednjega shoda, ki naj se vrši čez tri leta: dr. Kazimir Kumaniecki, dr. Štefan Bobčev in dr. Dragoljub Arandjelović, za generalnega tajnika pa zopet dr. Ciril Bařinka, ki si je s širokopotezno akcijo in vestno pripravo prvega shoda pridobil največjih zaslug.

Resolucije prvega shoda pravnikov slovanskih držav konstatirajo v prvi vrsti sedanje stanje in dajejo smernice za bodoče delo. Pri raznolikosti in obsežnosti vprašanj tudi drugače ni mogoče. Ustvarjena je tako podlaga za nadaljnje delo, prihodnji kongresi imajo trdne temelje, na katerih se da zgraditi nekaj trajnega. Poleg tega, da obravnavajo resolucije v prvi vrsti odnose med slovanskimi državami, se nikjer ne postavljajo na ekskluzivno stališče in so tako dragocen prinos k mednarodnemu pravnemu zbližanju sploh. Resolucije se glase:

Civilno pravo I. 1. Priporoča se zenačenje obligacijskega prava slovanskih držav, da bi se olajšali gospodarski stiki in razvoj prava v teh zemljah. — 2. Zenačenje naj se izvede le postopoma. — 3. Prva etapa zbližanja bodi v tem, da se zenači češkoslovaško, jugoslovansko in poljsko obligacijsko pravo v okviru teh držav samih, jemajoč v ozir stanje, v katerem so zenačevalna dela v Češkoslovaški in Poljski. Da bi se to zenačenje pospešilo, je želeli, da se po primeru Poljske odloči Jugoslavija, da posebej pripravi tisti del zakonika, ki se nanaša na obligacijsko pravo. — 4. Končno zenačenje obligacijskega prava bo možno doseči v bodočnosti na mednarodnih konferencah. Zeleti je, da bi se pri tem zenačenju zenačila tudi obligacijska prava onih držav, ki imajo s slovanskimi zemljami živahne gospodarske stike. — 5. Bodoče zenačevanje obligacijskega prava je treba pripravljati s temi-le sredstvi: z razvijanjem vede primerjalnega slovanskega prava, z vzajemno kritiko novih slovanskih zakonov, z izmenjavanjem profesorjev in dijakov, z organizacijo rednih sestankov, na katerih bi se razpravljalo o posebnih vprašanjih iz oblasti obligacijskega prava, z osnovanjem institutov za primerjalno slovansko pravo na univerzah v slovanskih državah in z osnovanjem vseslovanskega zavoda za organizacijo in osredotočenje teh studijev.

II. PSPSD opaža, da so predpisi o braku in razvodu, veljavni danes v Bulgarski, Češkoslovaški, Jugoslaviji in Poljski, zelo različni in med seboj protivni in da prihaja med predpisi teh držav zelo često do nasprotij,

— da so posledice teh nasprotij za državljane slovanske države, ki so sklenili brak v drugi slovanski državi, zelo škodljive, — da je zenačenje predpisov o braku in razvodu, veljavnih v slovanskih državah, v tem času zelo težko, — da je potrebno, da se ta nasprotja odstranijo, in izjavlja željo ter priporoča slovanskim državam, da bi uzakonile enotne norme o koliziji prav in sodstva o braku in razvodu.

III. PSPSD: Ozirajoč se na to, da rečna hipoteka po svoji naravi ni čisto medсловansko vprašanje in da bi zbog nje kozmopolitske narave bilo želeti, da se ta institucija organizira na širokem mednarodnem temelju, obsežajočem tudi neslovanske države;

ozirajoč se na drugi strani na to, da imajo slovanske države zbog njih položaja kot obrežnih držav ob velikih evropskih plovnih potih poseben interes, da se to vprašanje v najbližji bodočnosti reši na zadovoljiv način;

ozirajoč se na to, da že obstoji mednarodna konvencija o rečni hipoteki, podpisana v Ženevi 9. decembra 1930 od treh slovanskih držav;

glede na to, da v tem trenutku nobena od slovanskih držav nima posebnega zakonodavstva o rečni hipoteki in da to stanje olajšuje v veliki meri tvorjenje enakega prava, ki utegne iti preko mej omenjene konvencije s tem, da uravnava tudi materije, ki jih konvencija prepušča izključni pristojnosti narodnih zakonodavstev držav pogodnic.

Izraža željo, da bodi rečna hipoteka urejena na enakomeren način v vseh slovanskih državah, usvajajoč za temelj konvencijo, ki jo je izdelala konferenca za unifikacijo rečnega prava, ki se je vršila v Ženevi 1. 1930. »O vpisu brodov notranje plovbe, stvarnih pravih na teh brodovih in drugih materijah, ki so s tem v zvezi.«

Trgovsko in menično pravo. Ženevsko konvencijo je v najkrajšem času ratificirati (ali k njej pristopiti). Tako zvane rezerve po drugi prilogi prve konvencije naj se uporabijo le v najmanjši meri in naj se slovanske države o načinu in obsegu teh rezerv sporazumejo vnaprej. Vprašanja meničnega prometa, katerih se ženevske konvencije ne dotikajo, naj se v prizadetih slovanskih državah uredi na skladen način.

Grajski postopek. Gospodarsko zблиževanje slovanskih držav zahteva, da se izvršilno pravo uredi kolikor možno edinstveno, zlasti tudi izvršilni naslovi. Kongres se zaveda, da stoje temu zenačenju na potu različne ovire in da jih je zato polagoma odstranjati. Preden ne pride do tega zenačenja, se priporoča, da omogočijo slovanske države v svrhu njih gospodarskega zблиžanja izvršbo na podlagi vzajemno za enakopravne proglašeni naslovov.

Kazensko pravo. I. Na zapoved predpostavljenega izvršena kazniva dejanja naj se le takrat ne kaznujejo, ako predpisuje pravni red izrečno dolžnost, da se zapoved izvrši. Takšna zakonita ustanovitev se priporoča v primerih, kjer je treba zaščititi obstoj države ali javnega reda. — Sodišče naj ima možnost, v posebnega ozira vrednih primerih kazni ublažiti ali vsake kazni oprostiti.

II. Kongres izjavlja v vprašanju potrebe in obsega poenotenja kazenskega prava slovanskih držav željo: 1. Da v interesu spopolnitve kazenskega prava slovanskih držav in njega globlje prilagoditve občnemu slovanskemu pravnemu duhu, kakor tudi v interesu, da se omogoči skupno organizirano slovansko sodelovanje v internacionalni unifikaciji in v

interesu slovanskega duhovnega zbližanja, pristopijo vlade slovanskih držav v najkrajšem času postopnemu zenačenju svojih kazenskih prav; 2. da se delo na zenačenju prične s tem, da se izdela načrt skupne mnogostranske konvencije o ekstradiciji in mednarodnega kazenskega prava primerno delovnemu načrtu Mednarodnega Biroja za zenačenje kazenskega prava.

III. Uvaževaje, da se v današnjem času poročna sodišča umikajo vse bolj mešanim sodiščem in da je to reformo smatrati za prehodno sredstvo, določeno že vnaprej za ureditev izključno strokovnih sodišč, zlasti v onih državah, kjer temelji udeležba grajanskega življa v kazenskem sodstvu na narodni tradiciji; uvaževaje, da v nobeni štirih, na shodu zastopanih držav, ni narodne tradicije za udeležbo laičnega elementa v kazenskem sodstvu in usvojivši razloge, navedene v referatu prof. Rappaporta, izjavlja shod, da ni moči priporočati udeležbo grajanskega življa v kazenskem sodstvu.

Ustavno in upravno pravo. I. PSPSD: 1. smatra zenačenje zakonitih predpisov o pridobivanju in izgubi državljanstva za potrebno in nujno; — 2. ustanavlja komisijo, ki obstoji iz referenta in koreferentov s pravico kooptacije in substitucije, v svrho, da izdela načrt zenačenja zakonitih norm o državljanstvu; — 3. pri tem se smatra za posebno važno, da bo vprašanje pridobitve in izgube državljanstva poročenih žen, ki so ali so bile v bračni zvezi, rešeno pravično in znosljivo.

II. Za uspešno delo in olajšano poslovanje upravnih sodišč je potreben dobro urejen in zoper neposlovanje oblastev učinkovit upravni postopek, s katerim bi se ne zmanjšalo le število tožba med upravnimi sodišči, marveč bi se olajšalo tudi sojenje teh sodišč; — 2. upravno sodstvo, ki se izvršuje po posebnih upravnih sodiščih, naj se obdrži na dosedanjih preskušanih načelih v slovanskih državah.

Pri tem je skrbeti, kolikor to ne ograža potrebne svobode in brzine uprave, da a) bodi čim manj izjem od občne pristojnosti upravnih oblastev; b) bi bila javna subjektivna prava tako materialna kakor formalna v zakonodavstvu in uporabi prava priznana v kar največjem obsegu in da bi bilo poskrbljeno za to, da bi bila procesna prava strank zadostno očitana tudi tam, kjer odloča upravno oblastvo po svobodnem preudarku; c) se poskrbi za učinkovite garancije, da upravno oblastvo izvede za časa odločbe upravnih sodišč.

Ali naj se organizirajo tudi nižja upravna sodišča in ali naj se poleg občnega upravnega sodišča osnujejo še upravna kavzalna sodišča, zavisi v vsaki državi od obsega in narave poslov upravnega sodišča.

Ako bodo urejena nižja upravna sodišča, se priporoča, da se organizirajo kot strokovna sodišča.

Gospodarsko sodelovanje slovanskih držav. PSP SD, izhajajoč iz razmišljanja, da morejo velike gospodarske enote, ki omogočajo intenzivnejše in racijonalizirane gospodarske stike, v svetovnem gospodarstvu jače delati za razvoj gospodarskih sil in v svesti, da bi slovanske države s skoro 70 milijonov prebivalcev (brez Rusije) mogle z vzajemnim gospodarskim sodelovanjem povečati brže svoje blagostanje in kulturni napredek, priporoča vladam slovanskih držav, da se sporazumejo o programu gospodarskega sodelovanja in da ta program sistematski izvedejo.

Skupno sodelovanje naj bi obsežalo: 1. Vse gospodarske panoge, zlasti poljedelstvo, industrijo, obrt, trgovino, prevoznništvo, denarstvo in tujski promet; njih nacionalne organizacije naj skrbijo, da se s poseti in konferencami spoznavaajo vzajemno o vseh odnosih in podpirajo težnje za strokovni napredek. Za to je treba takoj delati in v to svrhu napotovati pomladke na poljedeljske, tehnične in trgovske šole in druge študije v ostale slovanske države, podpirati vzajemno turistikko kakor tudi smoteno gospodarsko propagando. — 2. Poglobitev vzajemne trgovine s tem, da bodo skupne trgovinske komore in drugi poklicani gospodarski zavodi in združbe ter industrijske organizacije proučevali trgovske možnosti, navezovali neposredne stike in skrbeli za odstranitev zaprek trgovine (posebno tudi s sporazumi industrijskih ali združenih organizacij). Te možnosti je treba pravno zavarovati in stabilizirati z obojestranskimi trgovskimi, eventualno kontingentnimi pogodbami, in drugimi meddržavnimi dogovori, zlasti z dogovori o omejitvi dvojnega obdačenja in pod., ki bi nudili kar največje dopustne ugodnosti za blago in pripadnike drugih slovanskih držav. — 3. V svrhu olajšanja vzajemne trgovine je treba skrbeti za najširše sodelovanje v vseh panogah prevoznništva, ki ga je treba izvesti s prilagoditvijo prevoznih in tarifnih predpisov in s tem tudi z racionalizacijo tranzitnega prometa. — 4. K uproščenju in zavarovanju trgovskih stikov bistveno prispevata prilagoditev, oziroma zenačenje pravnih norm v oblasti trgovskega, meničnega in čekovnega prava, kakor tudi v carinski panogi. — 5. Prav tako je potrebno ozko sodelovanje denarnih zavodov in kreditnih organizacij, zlasti Narodnih bank. — 6. Glede na veliki pomen mednarodnih akcij se priporoča skupni nastop ob obravnavanjih v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah.

Skupna podlaga zgodovine slovanskega prava. PSPSD priporoča v pogledu problema skupnih podlag slovanskih prav: 1. da bi se v vsaki slovanski državi ustanovila najmanj na eni univerzi katedra za zgodovino prav slovanskih narodov poleg katedre za zgodovino narodnega prava; — 2. da bi bila pri raziskovanju zgodovine slovanskih prav posvečena posebna pozornost razvoju slovanskega prava v času do X. stoletja na podlagi sodobnih virov; — 3. v to svrho se priporoča skupno izdanje vseh pravnih spomenikov kakor tudi virov iz te dobe (Monumenta historiam juris slavici antiquissimi illustrantia); — 4. pri proučevanju zgodovine prava poedinih slovanskih narodov je treba posvečati posebno pažnjo na njih vzajemne odnose in njih vzajemne vplive; — 5. posebno pažnjo je posvetiti proučevanju recepcije tujih prav pri slovanskih narodih in vplivu slovanskih prav na zemlje drugih narodov; — 6. posebno pažnjo je obračati zbiranju običajnega prava in pravnih običajev kakor tudi vseh društvenih pojavov, ki imajo pomen za pravo pri vseh slovanskih narodih.

Mednarodno privatno pravo. 1. PSPSD uvideva, da je nujno potrebno, da se uredi enotno mednarodno zasebno pravo v slovanskih državah. Enotna ureditev naj se izvede, oziraje se na poljski zakon z dne 2. avgusta 1926 št. 581., na določbe §§ 1318. do 1363. nač. čl. o. d. z. — a (iz l. 1931.) in na referate, podane na prvem kongresu. Izdelava osnutka se poveri komisiji, izvoljeni po VIII. sekciji kongresa, v kateri bodo po trije člani (en glavni poročevalec in po dva soporočevalca), izbrani izmed pravnikov bolgarske, češkoslovaške, jugoslovanske

in poljske države. Komisija naj izdela in objavi v tisku svoj načrt v dveh letih in ga predloži bodočemu kongresu pravnikov slovanskih držav v posvetovanje. — 2. Ista komisija naj pripravi tudi načrt enotne ureditve t. zv. mednarodnega procesnega prava in ga predloži bodočemu kongresu. — 3. PSPSD prosi, da bi vlade bolgarska, češkoslovaška, jugoslovanska in poljska učinkovito podpirale delo izvoljene komisije in da bi premišljale, na kakšen način bi se mogli uvesti rezultati njenega dela čim prej v praktično uporabo.

Razmerje cerkve do države. PSPSD smatra, da bodi razmerje med državo in cerkvijo urejeno po njih posebnih pogojih in potrebah, na podlagi vzajemnega sodelovanja in sporazuma med državo in cerkvijo in v izvedbi načela »svobodna cerkev v svobodni državi«.

Doklej se priporoča omejitev lastninskega prava. 1. Omejitev zasebne lastnine na predmetih neobhodne individualne potrebe, kolikor pripada lastnina osebam, ki imajo predmete le za svojo neobhodno potrebo, je sploh izključena. — 2. Glede vseh ostalih predmetov se priporoča, omejiti zasebno lastnino, kolikor zahtevajo to javni interesi, največ le do te meje, do katere ostane lastniku še vedno občna vrednost stvari ali vsaj koristi na stvari. Iz zasebnih interesov je moči dopustiti omejitev le v nujnih, neizbežnih primerih, vendar to vedno le proti odškodnini občne vrednosti. Le v izjemnih primerih in to samo iz javnih interesov je moči dopustiti omejitev zasebne lastnine tudi preko te meje, t. j. dopustiti popolno zrušenje zasebne lastnine in obenem ustanoviti zasebno lastnino za drugo osebo, ako dobi prvotni lastnik odškodnino občne vrednosti v drugi obliki, n. pr. pri odsvojitvi brez odškodnine z zvišanjem cene za preostali del. — 3. Socijološka društva slovanskih držav se naprošajo, da podajo mnenje o lastnini podjetniškega kapitala; izsledek naj se predloži prihodnjemu pravniškemu shodu.

Dr. R. S.

Iz razpisa ministrstva financ z dne 4. julija 1933: Predpis T. P. 6, odst. 2, odreja: Za nastopne sodbe in sklepe prve stopnje: 1. za sodbe, s katerimi se odloča o obnovitvenih ali o ničnostnih tožbah, potem kolikor ne preseza vrednost spornega predmeta 12.000 Din, odločbe, omenjene v 1. odst. pod 3. te t. št., nadalje sodbe zбоg izostanka ali zamude, kakor tudi na podstavi odrečenja ali priznanja, ki so bile izrečene na prvem naroku, določenem o tožbi; ..... se plačuje polovica takse iz 1. odst. te t. št.

Besede »potem, kolikor ne preseza vrednost spornega predmeta 12.000 Din«, se ne nanašajo samo na odločbe, omenjene v odst. 1. pod 3. te t. št., nego tudi na »sodbe zбоg izostanka ali zamude, kakor tudi na podstavi odrečenja ali priznanja, ki so bile izrečene na prvem naroku, določenem o tožbi.« Pri vrednosti spornega predmeta 20.000 Din je torej treba plačati za zamudno sodbo 200 Din in ne samo 100 Din.

Popravki. V zadnjem snopiču »Slovenskega Pravnika« naj se popravijo te-le napake: Na str. 223, 24. vrsta od zgoraj namesto »neupravičena« pravilno »upravičena«. Na str. 225, 5. vrsta od zgoraj namesto »upravnemu« pravilno »po upravnem«. Na str. 247, 2. vrsta od zgoraj namesto »internacijonizma« pravilno »intervencijonizma«.